

شبهه استناددهی: جسام العلوانی، وسام سلیم، محرمزاده، مهرداد، عظیم‌خانی، امین، و نقی‌زاده باقی، عباس. (۱۴۰۵). شناسایی چالش‌های المپیادهای استعدادیابی ورزش قهرمانی در عراق. آموزش، تربیت و توسعه پایدار، ۴(۴)، ۱-۱۳.

© ۱۴۰۵ تمامی حقوق انتشار این مقاله متعلق به نویسنده است. انتشار این مقاله به‌صورت دسترسی آزاد مطابق با گواهی (CC BY-NC 4.0) صورت گرفته است.

شناسایی چالش‌های المپیادهای استعدادیابی ورزش قهرمانی در عراق

وسام سلیم جسام العلوانی^۱، مهرداد محرم زاده^۲، امین عظیم خانی^۳، عباس نقی زاده باقی^۴

۱. دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

۲. استاد، گروه مدیریت ورزشی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

۳. استادیار گروه تربیت بدنی، دانشگاه بین المللی امام رضا علیه السلام، مشهد، ایران

* ایمیل نویسنده مسئول: mmoharramzadeh@uma.ac.ir

چکیده

هدف این پژوهش شناسایی و تبیین جامع چالش‌های ساختاری، مدیریتی و اجرایی المپیادهای استعدادیابی ورزش قهرمانی در عراق است. این پژوهش با رویکرد کیفی و روش نظریه داده‌بنیاد انجام شد. مشارکت‌کنندگان شامل مدیران ورزشی، مربیان نخبه، کارشناسان فدراسیون‌ها و سیاست‌گذاران بودند که با نمونه‌گیری هدفمند و نظری انتخاب شدند. داده‌ها از طریق مصاحبه‌های نیمه‌ساختاریافته و تحلیل اسناد گردآوری و با کدگذاری باز، محوری و انتخابی تحلیل شدند. تحلیل داده‌ها به شناسایی ۵۷ شاخص در قالب ۹ مفهوم محوری منجر شد که مهم‌ترین آن‌ها شامل ضعف امکانات، ضعف سیستم مدیریتی، محدودیت دانش عملی، ناتوانی اقتصادی، ضعف ارتباطات، آموزش ناکافی، موانع اجتماعی، ضعف رسانه و ضعف فناوری ورزشی بود. نتایج نشان داد چالش‌های استعدادیابی در عراق ماهیتی ساختاری و شبکه‌ای دارند و حل آن‌ها مستلزم اصلاحات بنیادین در نظام حکمرانی ورزش، توسعه سرمایه انسانی و نوسازی زیرساخت‌ها است.

کلیدواژه‌گان: استعدادیابی ورزشی، ورزش قهرمانی، المپیادهای ورزشی، چالش‌های مدیریتی، عراق

تاریخ ارسال: ۲ مهر ۱۴۰۴

تاریخ بازنگری: ۱ دی ۱۴۰۴

تاریخ پذیرش: ۸ دی ۱۴۰۴

تاریخ چاپ اولیه: ۹ دی ۱۴۰۴

تاریخ چاپ نهایی: ۱ دی ۱۴۰۵

How to cite: Jssam AL_alwani, W. S., Moharramzadeh, M., Azimkhani, A., & Naghizadeh Baghi, A. (2026). Identifying the Challenges of Elite Sports Talent Identification Olympiads in Iraq. *Training, Education, and Sustainable Development*, 4(4), 1-13.

© 2026 the authors. This is an open access article under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International (CC BY-NC 4.0) License.

Identifying the Challenges of Elite Sports Talent Identification Olympiads in Iraq

Wisam Saleem Jssam AL_alwani¹, Mehrdad Moharramzadeh^{2*}, Amin Azimkhani³, Abbas Naghizadeh Baghi²

1. Ph.D. Student of Sport Management, University of Mohaghegh Ardabili, Ardabil, Iran

2. Professor, Department of Sport Management, University of Mohaghegh Ardabili, Ardabil, Iran

3. Assistant Professor of Department of Physical Education and Sport Sciences, Imam Reza International University, Mashhad, Iran

*Corresponding Author's Email: mmoharramzadeh@uma.ac.ir

Abstract

This study aims to comprehensively identify and analyze the major challenges affecting elite sports talent identification Olympiads in Iraq. A qualitative grounded theory approach was employed. Participants included sport administrators, elite coaches, federation experts and policymakers selected through purposive and theoretical sampling. Data were collected via semi-structured interviews and document analysis and analyzed using open, axial and selective coding. Data analysis produced 57 indicators organized into nine major conceptual categories, including infrastructural weakness, managerial system deficiencies, limited practical knowledge, financial incapacity, communication gaps, inadequate education, social barriers, weak media performance and technological limitations. The findings indicate that Iraq's talent identification challenges are deeply systemic and interconnected, requiring comprehensive governance reform, human resource development and infrastructure modernization.

Keywords: *Sport Talent Identification, Elite Sport, Sport Olympiads, Organizational Challenges, Iraq*

Submit Date: 24 September 2025

Revise Date: 22 December 2025

Accept Date: 29 December 2025

Initial Publish: 30 December 2025

Final Publish: 22 December 2026

استعدادیابی ورزشی به عنوان یکی از ارکان بنیادین توسعه پایدار ورزش قهرمانی، در دهه های اخیر به یکی از دغدغه های اصلی نظام های ورزشی در سراسر جهان تبدیل شده است. شناسایی زودهنگام استعدادها، هدایت صحیح مسیر رشد آنان و فراهم سازی محیط های حمایتی مؤثر، نقشی تعیین کننده در موفقیت بین المللی کشورها در عرصه ورزش دارد. پژوهش های نوین نشان می دهد که استعدادیابی نه یک رویداد مقطعی، بلکه فرایندی پیچیده، چندسطحی و پویا است که ابعاد جسمانی، روان شناختی، اجتماعی، فرهنگی، فناورانه و مدیریتی را در بر می گیرد (Paul & Simwanza, 2023; Shahidi et al., 2023; Zhao et al., 2024). از این منظر، نظام های ورزشی موفق آن هایی هستند که توانسته اند سازوکارهای شناسایی استعداد را در قالب مدل های جامع، نظام مند و مبتنی بر شواهد علمی طراحی و اجرا کنند (Mortezaeian et al., 2023; Tahmasbpour Shafiei et al., 2025).

ادبیات پژوهش نشان می دهد که رویکردهای سنتی استعدادیابی که صرفاً بر نتایج مسابقات یا قضاوت های شهودی مربیان تکیه دارند، فاقد دقت، پایداری و قابلیت پیش بینی بلندمدت هستند و نمی توانند پاسخگوی پیچیدگی های رشد استعداد در ورزش مدرن باشند (Güllich et al., 2023; Morganti et al., 2024). امروزه رویکردهای علمی استعدادیابی بر استفاده از آزمون های حرکتی، سنجش های آنروپومتریک، تحلیل الگوهای مشارکت ورزشی، ارزیابی های روان شناختی و بهره گیری از فناوری های نوین متمرکز شده اند (Balogh et al., 2024; Marinho et al., 2024; Reynoso-Sanchez, 2023). در همین راستا، نقش فناوری های دیجیتال و هوش مصنوعی در افزایش دقت پیش بینی عملکرد آینده ورزشکاران به طور چشمگیری مورد توجه قرار گرفته است (Dezhban, 2024; Nikouei et al., 2024). در کنار پیشرفت های علمی، پژوهش ها تأکید دارند که نظام استعدادیابی زمانی اثربخش خواهد بود که در بستر مدیریتی کارآمد، نظام تأمین مالی پایدار و شبکه ارتباطی منسجم میان مدارس، باشگاه ها، فدراسیون ها و خانواده ها اجرا شود (Bognár et al., 2024; Karami et al., 2024). مطالعات متعدد نشان می دهد که ضعف در هر یک از این مؤلفه ها می تواند کل چرخه استعدادیابی را مختل کرده و منجر به هدررفت منابع انسانی ارزشمند شود (Nuriddinov, 2023; Talebzadeh et al., 2024). از این رو، استعدادیابی ورزشی نه صرفاً یک پروژه فنی، بلکه یک نظام حکمرانی چندبخشی است که نیازمند سیاست گذاری هوشمند، مدیریت یکپارچه و سرمایه گذاری هدفمند است (Acheampong et al., 2024; Yousef Mostafa et al., 2024).

در کشورهای در حال توسعه، چالش های استعدادیابی اغلب پیچیده تر و ساختاری تر است. کمبود زیرساخت های ورزشی، محدودیت منابع مالی، نابرابری منطقه ای، ضعف آموزش مربیان، نبود نظام اطلاعاتی یکپارچه و ضعف پوشش رسانه ای، از مهم ترین موانعی هستند که کارآمدی برنامه های استعدادیابی را کاهش می دهند (Faridniya et al., 2024; Shahidi et al., 2023; Talebzadeh et al., 2023). همچنین مطالعات بین المللی نشان می دهد که فشارهای اجتماعی، فرهنگی و خانوادگی می تواند بر مسیر رشد استعدادها تأثیر مستقیم بگذارد و حتی موجب ترک زودهنگام ورزش شود (Bognár et al., 2024; Waffo & Hauw, 2025). این عوامل در کنار یکدیگر، ضرورت بازاندیشی در سیاست های استعدادیابی را دوچندان می سازد.

کشور عراق در دهه های اخیر تلاش های متعددی برای بازسازی و توسعه نظام ورزش قهرمانی خود انجام داده است، اما همچنان در زمینه استعدادیابی ورزشی با چالش های ساختاری و اجرایی جدی مواجه است. محدودیت های زیرساختی ناشی از شرایط اقتصادی، بی ثباتی مدیریتی، ضعف نظام آموزشی ورزش در مدارس، نبود مدل جامع مدیریت استعداد و فقدان هماهنگی میان نهادهای متولی ورزش، موجب شده است که فرایند شناسایی و پرورش استعداد های ورزشی در این کشور از انسجام و اثربخشی لازم برخوردار نباشد (Karami et al., 2024; Mortezaeian et al., 2023; Talebzadeh et al., 2024). از سوی دیگر، شکاف میان سیاست گذاری کلان و اجرای میدانی برنامه ها سبب شده است بسیاری از طرح های توسعه ای به نتایج مورد انتظار نرسند (Nuriddinov, 2023; Tahmasbpour Shafiei et al., 2025).

پژوهش‌های تطبیقی نشان می‌دهد کشورهای که توانسته‌اند نظام‌های موفق استعدادیابی را توسعه دهند، از مدل‌های جامع، داده‌محور و مشارکتی بهره برده‌اند؛ مدل‌هایی که مدارس، خانواده‌ها، باشگاه‌ها، فدراسیون‌ها، رسانه‌ها و بخش خصوصی را در یک زنجیره ارزش منسجم به هم پیوند می‌دهد (Acheampong et al., 2024; Memari et al., 2024; Paul & Simwanza, 2023). در این الگوها، تأمین مالی پایدار، آموزش مستمر مربیان، استفاده از فناوری‌های نوین و نظارت مستمر بر فرایند رشد ورزشکاران، عناصر کلیدی موفقیت محسوب می‌شوند (Dezhban, 2024; Nikouei et al., 2024; Reynoso-Sanchez, 2023). چنین رویکردی می‌تواند الگویی راهبردی برای بازطراحی نظام استعدادیابی در عراق نیز فراهم سازد.

با وجود رشد قابل توجه پژوهش‌های بین‌المللی در حوزه استعدادیابی ورزشی، خلأ مطالعات بومی و نظام‌مند درباره چالش‌های واقعی اجرای برنامه‌های استعدادیابی در عراق همچنان محسوس است. اغلب پژوهش‌های موجود یا به بررسی مفاهیم نظری پرداخته‌اند یا بر تجربه کشورهای دیگر تمرکز داشته‌اند و کمتر به واکاوی عمیق چالش‌های میدانی، مدیریتی، اجتماعی و فرهنگی عراق پرداخته‌اند (Paul & Simwanza, 2024; Shahidi et al., 2023; Zhao et al., 2024). این شکاف پژوهشی سبب می‌شود سیاست‌گذاران و مدیران ورزشی فاقد تصویر روشنی از موانع عملیاتی پیش روی المپیادهای استعدادیابی باشند و تصمیم‌گیری‌ها بیشتر بر مبنای حدس و تجربه محدود انجام شود. ازاین‌رو، انجام پژوهشی جامع و کیفی که با اتکا به تجربه خبرگان، مدیران، مربیان و دست‌اندرکاران نظام ورزش عراق، چالش‌های واقعی المپیادهای شناسایی استعداد ورزش قهرمانی را شناسایی و تحلیل کند، ضرورتی علمی و اجرایی محسوب می‌شود. چنین پژوهشی می‌تواند زمینه‌ساز طراحی راهبردهای اصلاحی، تدوین سیاست‌های اثربخش و بهبود عملکرد نظام استعدادیابی در عراق باشد و در نهایت به توسعه پایدار ورزش قهرمانی این کشور منجر شود (Acheampong et al., 2024; Karami et al., 2024; Memari et al., 2024; Tahmasbpour Shafiei et al., 2025; Waffo & Hauw, 2025). هدف این پژوهش شناسایی و تحلیل جامع چالش‌های المپیادهای شناسایی استعداد ورزش قهرمانی در عراق با بهره‌گیری از رویکرد کیفی و ارائه چارچوبی مفهومی برای بهبود نظام استعدادیابی ورزشی این کشور است.

روش‌شناسی

این پژوهش از نظر هدف کاربردی و از حیث ماهیت، کیفی و اکتشافی است و با رویکرد نظریه داده‌بنیاد انجام شد. انتخاب این رویکرد با هدف دستیابی به درک عمیق از سازوکارها، فرایندها، موانع و چالش‌های ساختاری، مدیریتی و اجرایی المپیادهای شناسایی استعداد ورزش قهرمانی در عراق صورت گرفت تا امکان استخراج مفاهیم و تدوین چارچوب نظری مستقیماً از دل داده‌های میدانی فراهم شود. فرایند تحقیق با صورت‌بندی پرسش‌های پژوهش و تعیین دامنه مطالعه آغاز شد و سپس بر مبنای اصول نمونه‌گیری هدفمند و نظری ادامه یافت. شرکت‌کنندگان شامل خبرگان، مدیران ورزشی، مربیان ارشد، مسئولان اجرایی المپیادهای استعدادیابی، کارشناسان فنی فدراسیون‌ها و سیاست‌گذاران حوزه ورزش قهرمانی بودند که بر اساس معیارهایی چون سابقه مدیریتی و اجرایی مرتبط، تجربه عملی در برگزاری المپیادهای استعدادیابی، آشنایی با نظام ورزش قهرمانی عراق و توانایی ارائه اطلاعات تحلیلی و عمیق انتخاب شدند. نمونه‌گیری تا رسیدن به اشباع نظری ادامه یافت؛ به این معنا که گردآوری داده‌ها زمانی متوقف شد که مصاحبه‌های جدید مفاهیم تازه‌ای به چارچوب مفهومی پژوهش اضافه نمی‌کردند و الگوهای مفهومی به ثبات رسیده بودند. این راهبرد امکان شناسایی روابط پنهان، تعارض‌ها، محدودیت‌های ساختاری و شکاف‌های سیاستی مؤثر بر کارآمدی المپیادهای شناسایی استعداد در ورزش قهرمانی عراق را فراهم ساخت.

گردآوری داده‌ها با استفاده از دو منبع اصلی شامل مطالعات کتابخانه‌ای و مصاحبه‌های نیمه‌ساختاریافته انجام شد. در بخش مطالعات اسنادی، مقالات علمی، گزارش‌های رسمی، اسناد سیاست‌گذاری ورزشی عراق، آیین‌نامه‌ها، کتب تخصصی و منابع معتبر اینترنتی مرتبط با استعدادیابی ورزشی، مدیریت ورزش قهرمانی و تجربه‌های بین‌المللی مورد بررسی و تحلیل قرار گرفت تا چارچوب نظری اولیه و زمینه مفهومی پژوهش

شکل گیرد. در بخش میدانی، مصاحبه‌های نیمه‌ساختاریافته به‌عنوان ابزار اصلی گردآوری داده‌ها مورد استفاده قرار گرفت. سؤالات مصاحبه به‌صورت باز و منعطف طراحی شدند تا مشارکت‌کنندگان بتوانند دیدگاه‌ها، تجربه‌ها، برداشت‌ها و تحلیل‌های خود را درباره چالش‌های فنی، ساختاری، مالی، مدیریتی، فرهنگی و سازمانی المپیادهای استعدادیابی بیان کنند. روند مصاحبه‌ها به‌صورت حضوری یا برخط انجام شد و با رضایت آگاهانه شرکت‌کنندگان ضبط و سپس به‌طور کامل پیاده‌سازی گردید. به‌منظور افزایش روایی و اعتمادپذیری داده‌ها، بازبینی نتایج و تفسیرهای اولیه توسط برخی از مشارکت‌کنندگان انجام شد و از روش مقایسه مستمر داده‌ها در مراحل مختلف گردآوری و تحلیل استفاده گردید. همچنین انتخاب هدفمند خبرگان با تنوع تخصصی و سازمانی، قابلیت انتقال‌پذیری یافته‌ها را در سطوح مختلف نظام ورزش عراق تقویت کرد.

تحلیل داده‌ها به‌صورت هم‌زمان با گردآوری اطلاعات و بر مبنای اصول تحلیل مضمون و کدگذاری نظام‌مند انجام شد. ابتدا متن مصاحبه‌ها به‌دقت مطالعه و مفاهیم اولیه در قالب کدهای باز استخراج گردید. در مرحله بعد، کدهای مشابه یا مرتبط در قالب مقوله‌های محوری سازمان‌دهی شدند و ارتباط میان آن‌ها مورد بررسی قرار گرفت تا ساختارهای مفهومی گسترده‌تری شکل گیرد. در مرحله نهایی، با یکپارچه‌سازی مقوله‌ها و شناسایی روابط علی، زمینه‌ای و پیامدی، چارچوب مفهومی چالش‌های المپیادهای استعدادیابی ورزش قهرمانی در عراق تدوین شد. به‌منظور ارزیابی پایایی داده‌ها، روش بازآزمایی کدگذاری به‌کار رفت و نتایج نشان داد میزان توافق در بازکدگذاری معادل هشتاد و سه ممیز هفت دهم درصد است که به‌طور معناداری بالاتر از حد قابل قبول شصت درصد بوده و اعتمادپذیری فرایند تحلیل را تأیید می‌کند. ترکیب این مراحل تحلیلی موجب شد یافته‌های پژوهش بر پایه داده‌های تجربی مستحکم، قابل اتکا و تبیین‌گر واقعیت‌های پیچیده نظام استعدادیابی ورزش قهرمانی عراق شکل گیرد.

یافته‌ها

به‌منظور تبیین نظام‌مند چالش‌های المپیادهای شناسایی استعداد ورزش قهرمانی در عراق، داده‌های حاصل از مصاحبه‌های عمیق با خبرگان و تحلیل اسناد با بهره‌گیری از روش تحلیل مضمون و کدگذاری نظری مورد بررسی قرار گرفت. پس از طی مراحل کدگذاری باز، محوری و انتخابی، مجموعه‌ای از ۵۷ شاخص اولیه استخراج شد که این شاخص‌ها در قالب ده مفهوم محوری سامان‌دهی شدند. این مفاهیم شامل ضعف امکانات، دانش عملی محدود، ناتوانی در جذب سرمایه (ضعف اقتصادی)، ضعف سیستم مدیریتی، ضعف ارتباطات، آموزش ناکافی، موانع اجتماعی، ضعف رسانه و ضعف فناوری ورزشی هستند. جدول ۱ ساختار نهایی یافته‌های پژوهش و ارتباط شاخص‌ها با مفاهیم محوری را نشان می‌دهد.

جدول ۱. چالش‌های المپیادهای شناسایی استعداد ورزش قهرمانی در عراق

شماره	شاخص‌ها	مفهوم
۱	دسترسی محدود به امکانات ورزشی	ضعف امکانات
۲	نبود تجهیزات و امکانات مناسب طبق سن شرکت‌کنندگان	ضعف امکانات
۳	عدم رعایت استانداردهای ایمنی و فضای ناکافی برگزاری المپیاد	ضعف امکانات
۴	نبود یا کمبود مراکز تخصصی شناسایی استعداد، به ویژه در شهرهای کوچک	ضعف امکانات
۵	نبود امکانات لازم برای مسابقات قهرمانی در برخی رشته‌ها	ضعف امکانات
۶	نبود پایگاه داده جامع استعدادهای	ضعف امکانات
۷	فرسودگی و نبود امکانات نوین برای المپیادها	ضعف امکانات
۸	نبود خوابگاه مناسب برای ورزشکاران	ضعف امکانات
۹	نبود نهاد مسئول شناسایی استعداد در مدارس و فعالیت ناکارآمد فدراسیون ورزش دانش‌آموزی	ضعف امکانات
۱۰	نبود مدارس ورزشی برای گروه‌های سنی پایه	ضعف امکانات
۱۱	شناسایی غیرعلمی استعداد در شهرهای کوچک	دانش عملی محدود

دانش عملی محدود	کمبود استعدادیاب حرفه‌ای در ورزش	۱۲
دانش عملی محدود	کم‌کاری کمیته‌های استانی در شناسایی استعداد	۱۳
دانش عملی محدود	کمبود داوطلب برای برگزاری المپیادهای نخبه	۱۴
دانش عملی محدود	شناسایی ناکافی استعداد در مدارس	۱۵
دانش عملی محدود	اختصاص زمان و تلاش ناکافی توسط معلمان تربیت‌بدنی و مربیان برای توسعه استعداد	۱۶
دانش عملی محدود	آشنایی ناکافی معلمان و مربیان با ویژگی‌های آن‌تروپومتریک دانش‌آموزان	۱۷
ناتوانی در جذب سرمایه	بودجه و تأمین مالی ناکافی برای برگزاری المپیادهای نخبه	۱۸
ناتوانی در جذب سرمایه	عدم توجه مسئولان به جذب حامی مالی برای المپیادها	۱۹
ناتوانی در جذب سرمایه	بودجه محدود بخش توسعه ورزش	۲۰
ناتوانی در جذب سرمایه	تخصیص ناکافی بودجه به فدراسیون‌ها برای مدیریت موفق استعداد	۲۱
ناتوانی در جذب سرمایه	جایجایی زودهنگام مدیران ورزشی در سطح استان	۲۲
ضعف سیستم مدیریتی	باندبازی در انتخاب مدیران و مسئولان المپیاد	۲۳
ضعف سیستم مدیریتی	حضور مدیران غیرمحل	۲۴
ضعف سیستم مدیریتی	عدم احترام به برنامه‌های موجود	۲۵
ضعف سیستم مدیریتی	برنامه‌های توسعه استعداد ناکافی و اجرای ضعیف	۲۶
ضعف سیستم مدیریتی	حضور مسئولان غیرورزشی در پست‌های بالای مدیریتی	۲۷
ضعف سیستم مدیریتی	کمبود علاقه و انگیزه مسئولان در شناسایی استعداد	۲۸
ضعف سیستم مدیریتی	هدایت سرمایه به سمت ورزش‌های پرطرفدار، به ویژه فوتبال	۲۹
ضعف سیستم مدیریتی	عملکرد ضعیف وزارت آموزش و پرورش در شناسایی استعداد	۳۰
ضعف سیستم مدیریتی	نبود بیمه برای ورزشکاران نخبه	۳۱
ضعف سیستم مدیریتی	بی‌توجهی به صنعت ورزشی ملی در شناسایی، پرورش و نگهداشت استعداد	۳۲
ضعف سیستم مدیریتی	ضعف اطلاع‌رسانی و برنامه‌ریزی از وزارتخانه تا ادارات استانی	۳۳
ضعف سیستم مدیریتی	نبود جبران خدمات برای کارکنان شاغل در شناسایی استعداد	۳۴
ضعف سیستم مدیریتی	کمبود برنامه‌های مناسب و همکاری ضعیف فدراسیون‌های ملی دانش‌آموزی و دانشگاهی	۳۵
ضعف سیستم مدیریتی	تعریف ناکافی خروجی‌های المپیاد	۳۶
ضعف سیستم مدیریتی	کمبود سرانه امکانات ورزشی در کشور	۳۷
ضعف سیستم مدیریتی	ارتباط ضعیف میان مسئولان، مربیان و ورزشکاران	۳۸
ضعف ارتباطات	ارتباط ضعیف میان مربیان/معلمان و مسئولان	۳۹
ضعف ارتباطات	ارتباط ضعیف میان مدارس/دانشگاه‌ها و ورزش نخبه	۴۰
ضعف ارتباطات	نادیده گرفتن نظرات دانش‌آموزان در سازماندهی المپیادها	۴۱
آموزش ناکافی	نبود یا کمبود برنامه‌های آموزش مربیان با کیفیت	۴۲
آموزش ناکافی	کمبود دوره‌های توسعه حرفه‌ای در علوم ورزشی و تاکتیک‌ها	۴۳
آموزش ناکافی	تمرکز بر عناوین و مدال‌ها به جای شناسایی و پرورش ورزشکاران باکیفیت	۴۴
آموزش ناکافی	بی‌توجهی جامعه به استعدادهای ورزشی	۴۵
موانع اجتماعی	حضور نوجوانان و جوانان در فضای مجازی	۴۶
موانع اجتماعی	نبود حمایت خانواده برای موفقیت در مدیریت استعداد	۴۷
موانع اجتماعی	نگرانی خانواده‌ها از پیامدهای اجتماعی ورزش برای دختران	۴۸
موانع اجتماعی	تورم بالا و مشکلات مالی خانواده‌ها	۴۹
ضعف رسانه	عملکرد ضعیف بخش روابط عمومی	۵۰
ضعف رسانه	نبود پوشش رسانه‌ای جامع برای المپیادهای نخبه	۵۱
ضعف رسانه	نبود پخش زنده المپیادها	۵۲
ضعف رسانه	دسترسی محدود به رسانه‌های مجازی محبوب	۵۳
ضعف رسانه	نبود برنامه‌های مرتبط با استعداد در صدا و سیما استان‌ها	۵۴
ضعف فناوری ورزشی	استفاده نکردن از نرم‌افزارهای حرفه‌ای و به‌روز در شناسایی استعداد	۵۵
ضعف فناوری ورزشی	استفاده نکردن از نرم‌افزارهای بین‌المللی ارزیابی آن‌تروپومتریک استعدادهای	۵۶
ضعف فناوری ورزشی	عدم راه‌اندازی وبسایت شناسایی استعداد و جذب مربیان از طریق آن	۵۷

در تفسیر یافته‌ها، نخستین مضمون مسلط پژوهش «ضعف امکانات» است که به‌عنوان زیربنایی‌ترین مانع در نظام المپیادهای استعدادیابی شناسایی شد. داده‌ها نشان می‌دهد محدودیت در زیرساخت‌های ورزشی، کمبود تجهیزات استاندارد متناسب با سن ورزشکاران، فقدان مراکز تخصصی شناسایی استعداد به‌ویژه در شهرهای کوچک، نبود خوابگاه‌های مناسب و فقدان پایگاه داده جامع استعدادهای موجب شده است فرایند شناسایی و پرورش استعدادهای از انسجام، استمرار و کیفیت لازم برخوردار نباشد. این کمبودها سبب می‌شود فرصت‌های برابر برای کشف استعداد در مناطق مختلف کشور فراهم نشود و عدالت ورزشی به‌طور جدی خدشه‌دار گردد.

دومین مضمون، «دانش عملی محدود» است که بیانگر ضعف عمیق در توانمندی انسانی نظام استعدادیابی است. شناسایی غیرعلمی استعدادهای کمبود استعدادیابان حرفه‌ای، ضعف عملکرد کمیته‌های استانی، شناسایی ناکافی استعداد در مدارس و ناآشنایی مربیان و معلمان با شاخص‌های آنترپوومتریک نشان می‌دهد که زیرساخت دانشی و تخصصی لازم برای هدایت نظام‌مند استعدادهای شکل نگرفته است. این وضعیت سبب می‌شود فرآیندهای شناسایی به‌جای اتکا بر معیارهای علمی، بیشتر بر اساس سلیقه شخصی یا برداشت‌های تجربی محدود انجام شود.

سومین مضمون کلیدی «ناتوانی در جذب سرمایه و ضعف اقتصادی» است. محدودیت بودجه، فقدان برنامه‌ریزی برای جذب حامیان مالی، تخصیص ناکافی منابع به فدراسیون‌ها و بی‌ثباتی مدیریتی در استان‌ها موجب شده است که اجرای برنامه‌های بلندمدت استعدادیابی با وقفه، ناپایداری و عدم اثربخشی مواجه شود. یافته‌ها نشان می‌دهد مشکلات مالی نه تنها بر کیفیت برگزاری المپیادهای اثرگذار است، بلکه انگیزه و پایداری نیروی انسانی فعال در این حوزه را نیز به‌شدت تضعیف می‌کند.

چهارمین مضمون «ضعف سیستم مدیریتی» به‌عنوان فراگیرترین چالش شناسایی شد. باندبازی در انتصاب مدیران، حضور مدیران غیرتخصصی، بی‌احترامی به برنامه‌های مصوب، ضعف برنامه‌ریزی توسعه استعداد، نبود بیمه ورزشکاران نخبه، فقدان جبران خدمات کارکنان و تعریف ناکافی خروجی‌های المپیادهای، همگی نشان‌دهنده بحران حکمرانی در نظام مدیریت استعداد ورزش قهرمانی عراق است. این نارسایی مدیریتی باعث شده است هیچ راهبرد منسجم، پایدار و آینده‌نگر برای شناسایی و پرورش استعدادهای شکل نگیرد.

پنجمین مضمون «ضعف ارتباطات» بیانگر گسست ساختاری میان اجزای مختلف نظام ورزش است. ضعف ارتباط میان مسئولان، مربیان، معلمان، ورزشکاران و نهادهای آموزشی سبب شده است فرآیند تصمیم‌سازی و اجرا بدون مشارکت واقعی ذی‌نفعان اصلی انجام شود و صدای ورزشکاران و دانش‌آموزان در سازماندهی المپیادهای نادیده گرفته شود. این شکاف ارتباطی اعتماد نهادی را تضعیف کرده و موجب کاهش کارآمدی سیاست‌ها شده است.

ششمین مضمون «آموزش ناکافی» بر ضعف سرمایه انسانی و توسعه حرفه‌ای تأکید دارد. کمبود برنامه‌های آموزشی با کیفیت برای مربیان، محدودیت دوره‌های تخصصی علوم ورزشی و تمرکز افراطی بر مدال‌آوری به‌جای پرورش پایدار استعدادهای نشان می‌دهد که فلسفه تربیت قهرمان در نظام ورزش عراق بیشتر کوتاه‌مدت و نتیجه‌محور است تا توسعه‌محور و آینده‌نگر.

هفتمین مضمون «موانع اجتماعی، ضعف رسانه و ضعف فناوری ورزشی» به‌عنوان عوامل زمینه‌ای مؤثر شناسایی شد. مشکلات اقتصادی خانواده‌ها، نگرانی‌های فرهنگی درباره مشارکت دختران، نفوذ گسترده فضای مجازی در سبک زندگی نوجوانان، ضعف پوشش رسانه‌ای المپیادهای و عقب‌ماندگی فناوری در بهره‌گیری از نرم‌افزارهای تخصصی و سامانه‌های اطلاعاتی موجب شده است نظام استعدادیابی نتواند با تحولات اجتماعی و فناوریانه همگام شود و فرصت‌های نوین توسعه را از دست بدهد.

بحث و نتیجه‌گیری

یافته‌های این پژوهش تصویری چندبعدی، نظام‌مند و واقع‌گرایانه از چالش‌های المپیادهای شناسایی استعداد ورزش قهرمانی در عراق ارائه می‌دهد و نشان می‌دهد که این چالش‌ها نه تنها ماهیتی فنی دارند، بلکه ریشه در ساختارهای مدیریتی، اقتصادی، آموزشی، اجتماعی، رسانه‌ای و فناوریانه دارند. نخستین و بنیادی‌ترین مضمون استخراج‌شده، «ضعف امکانات» بود که به‌عنوان زیربنای بسیاری از مشکلات دیگر عمل می‌کند.

کمبود زیرساخت‌های ورزشی، نبود مراکز تخصصی استعدادیابی به‌ویژه در مناطق کمتر برخوردار، فرسودگی تجهیزات، فقدان پایگاه داده جامع استعدادها و نبود خوابگاه مناسب برای ورزشکاران، همگی نشان می‌دهد که بستر فیزیکی لازم برای شناسایی و پرورش استعدادها در عراق به‌طور جدی ناکافی است. این یافته با مطالعاتی همسو است که تأکید دارند کیفیت زیرساخت‌ها و دسترسی عادلانه به امکانات، یکی از پیش‌شرط‌های اساسی موفقیت نظام‌های استعدادیابی است (Balogh et al., 2024; Faridniya et al., 2024; Marinho et al., 2024). همچنین پژوهش Morganti و همکاران نشان می‌دهد که رویکردهای موفق استعدادیابی تنها زمانی اثربخش‌اند که در بسترهای ساختاری و سازمانی مناسب اجرا شوند و در غیاب زیرساخت‌ها، حتی پیشرفته‌ترین مدل‌های نظری نیز کارایی خود را از دست می‌دهند (Morganti et al., 2024).

دومین مضمون محوری، «دانش عملی محدود» بود که ضعف سرمایه انسانی نظام استعدادیابی عراق را آشکار می‌سازد. یافته‌ها نشان داد که شناسایی استعداد در بسیاری از مناطق به‌ویژه شهرهای کوچک به‌صورت غیرعلمی انجام می‌شود و کمبود استعدادیابان حرفه‌ای، ضعف عملکرد کمیته‌های استانی، آشنایی ناکافی معلمان و مربیان با شاخص‌های آنترپومتریک و فقدان آموزش‌های تخصصی مستمر، کیفیت فرایند شناسایی را به‌شدت کاهش داده است. این نتیجه با یافته‌های پژوهش‌های بین‌المللی همخوانی دارد که بر نقش محوری مربیان آموزش‌دیده، نظام‌های ارزیابی علمی و پایش مستمر رشد ورزشکاران تأکید دارند (Güllich et al., 2023; Paul & Simwanza, 2023; Shahidi et al., 2023). همچنین Dezhban به‌روشنی نشان می‌دهد که فقدان برنامه‌های آموزشی ساختارمند برای مربیان و استعدادیابان، یکی از موانع اصلی توسعه پایدار استعداد در کشورهای در حال توسعه است (Dezhban, 2024).

سومین مضمون، «ناتوانی در جذب سرمایه و ضعف اقتصادی» به‌عنوان یکی از موانع کلیدی موفقیت المپیادها شناسایی شد. محدودیت بودجه، عدم توجه مدیران به جذب حامیان مالی، تخصیص ناکافی منابع به فدراسیون‌ها و بی‌ثباتی مدیریتی، موجب شده است بسیاری از برنامه‌های استعدادیابی اجرا نشوند یا به‌صورت ناقص و ناپایدار پیش بروند. این یافته با نتایج پژوهش‌های Karami و همکاران همخوان است که نشان می‌دهد نبود نظام تأمین مالی پایدار، هرگونه تلاش برای مدیریت استعداد را با شکست مواجه می‌سازد (Karami et al., 2024). همچنین Acheampong و همکاران تأکید دارند که پیوند میان فعالیت‌های استعدادیابی و سازوکارهای اقتصادی و تجاری‌سازی ورزش، یکی از عوامل کلیدی موفقیت بلندمدت نظام‌های استعدادیابی است (Acheampong et al., 2024).

چهارمین و گسترده‌ترین مضمون استخراج‌شده، «ضعف سیستم مدیریتی» بود که تقریباً تمامی ابعاد نظام استعدادیابی عراق را تحت تأثیر قرار داده است. باندبازی در انتصاب مدیران، حضور مدیران غیرتخصصی، بی‌احترامی به برنامه‌های مصوب، ضعف برنامه‌ریزی توسعه استعداد، نبود بیمه برای ورزشکاران نخبه، فقدان جبران خدمات کارکنان و تعریف ناکافی خروجی‌های المپیادها، همگی بیانگر بحران حکمرانی در این حوزه است. این نتایج با یافته‌های پژوهش Tahmasbpour Shafiei و همکاران همسو است که نشان می‌دهد نبود مدل جامع مدیریت استعداد و ضعف حکمرانی ورزشی، یکی از ریشه‌ای‌ترین موانع توسعه ورزش قهرمانی در کشورهای منطقه است (Tahmasbpour Shafiei et al., 2025). همچنین Mortezaeian و همکاران در مطالعه خود بر نظام استعدادیابی دانش‌آموزان ایران نشان داده‌اند که ضعف مدیریت و سیاست‌گذاری ناهماهنگ می‌تواند کل چرخه استعداد را مختل کند (Mortezaeian et al., 2023).

پنجمین مضمون، «ضعف ارتباطات» میان اجزای مختلف نظام ورزش بود. یافته‌ها نشان داد که شکاف ارتباطی میان مسئولان، مربیان، معلمان، ورزشکاران، مدارس و دانشگاه‌ها، موجب کاهش مشارکت ذی‌نفعان، تضعیف اعتماد نهادی و کاهش اثربخشی برنامه‌ها شده است. این نتیجه با مدل‌های مشارکتی استعدادیابی همخوانی دارد که بر هم‌افزایی میان نهادهای آموزشی، خانواده‌ها و نهادهای ورزشی تأکید می‌کنند (Bognár et al., 2024; Paul & Simwanza, 2023). نبود چنین شبکه ارتباطی منسجمی، همان‌گونه که Nuriddinov اشاره می‌کند، موجب فروپاشی زنجیره توسعه استعداد می‌شود (Nuriddinov, 2023).

ششمین مضمون، «آموزش ناکافی» بود که ضعف سرمایه انسانی نظام ورزش عراق را برجسته می‌کند. کمبود دوره‌های توسعه حرفه‌ای، تمرکز افراطی بر مدال‌آوری کوتاه‌مدت و بی‌توجهی به پرورش پایدار استعدادها، نشان می‌دهد که فلسفه حاکم بر نظام ورزش قهرمانی عراق هنوز از رویکرد توسعه‌محور فاصله دارد. این یافته‌ها با نتایج مطالعات Shahidi و همکاران همخوان است که نشان می‌دهد نظام‌های موفق استعدادیابی به‌جای تمرکز صرف بر نتایج، بر مسیر رشد بلندمدت ورزشکار تأکید دارند (Shahidi et al., 2023). همچنین Güllich و همکاران بر ضرورت تنوع مسیرهای مشارکت ورزشی و پرهیز از فشار زودهنگام برای موفقیت تأکید می‌کنند (Güllich et al., 2023).

در نهایت، مضمون ترکیبی «موانع اجتماعی، ضعف رسانه و ضعف فناوری ورزشی» به‌عنوان عوامل زمینه‌ای مهم شناسایی شد. مشکلات اقتصادی خانواده‌ها، نگرانی‌های فرهنگی درباره مشارکت دختران، نفوذ گسترده فضای مجازی در سبک زندگی نوجوانان، ضعف پوشش رسانه‌ای المپیادها و عقب‌ماندگی فناوری در بهره‌گیری از نرم‌افزارهای تخصصی و سامانه‌های هوشمند استعدادیابی، موجب شده است نظام استعدادیابی عراق نتواند با تحولات اجتماعی و فناوریانه همگام شود. این یافته با پژوهش‌های Nikouei و همکاران و Reynoso-Sanchez همسو است که نقش تعیین‌کننده فناوری‌های نوین و رسانه‌ها را در افزایش دقت، شفافیت و اثربخشی استعدادیابی برجسته کرده‌اند (Nikouei et al., 2024; Reynoso-Sanchez, 2023). همچنین Waffo و Hauw نشان می‌دهند که فشارهای اجتماعی و فرهنگی می‌تواند مسیر رشد استعدادی جوان را به‌شدت تحت تأثیر قرار دهد (Waffo & Hauw, 2025).

به‌طور کلی، یافته‌های این پژوهش نشان می‌دهد که چالش‌های المپیادهای شناسایی استعداد ورزش قهرمانی در عراق ماهیتی شبکه‌ای، ساختاری و چندسطحی دارند و حل آن‌ها نیازمند بازطراحی بنیادین نظام حکمرانی ورزش، سرمایه‌گذاری پایدار، توسعه سرمایه انسانی، ارتقای زیرساخت‌ها، تقویت ارتباطات نهادی و بهره‌گیری از فناوری‌های نوین است؛ رویکردی که در پژوهش‌های بین‌المللی نیز به‌عنوان شرط لازم موفقیت نظام‌های استعدادیابی شناخته شده است (Acheampong et al., 2024; Karami et al., 2024; Paul & Simwanza, 2023; Tahmasbpour Shafiei et al., 2025; Zhao et al., 2024).

این پژوهش با وجود تلاش برای دستیابی به تصویری جامع از چالش‌های المپیادهای شناسایی استعداد ورزش قهرمانی در عراق، با محدودیت‌هایی همراه بود. از جمله محدودیت‌های اصلی می‌توان به دشواری دسترسی به برخی مدیران ارشد ورزشی، محدودیت اسناد رسمی شفاف و به‌روز، و حساسیت‌های اداری در ارائه اطلاعات اشاره کرد که ممکن است دامنه داده‌های گردآوری‌شده را تا حدی محدود کرده باشد. پیشنهاد می‌شود پژوهش‌های آینده با رویکردهای ترکیبی کیفی-کمی انجام شوند تا ضمن حفظ عمق تحلیلی، امکان تعمیم یافته‌ها نیز فراهم شود. همچنین انجام مطالعات تطبیقی میان عراق و کشورهای موفق منطقه‌ای و بین‌المللی می‌تواند الگوهای عملی مناسبی برای اصلاح نظام استعدادیابی عراق ارائه دهد. بررسی نقش سیاست‌های آموزشی و خانواده‌ها در مسیر رشد استعدادی ورزشی نیز از موضوعات مهم پژوهشی آینده است.

ضروری است سیاست‌گذاران ورزشی عراق بازنگری جامعی در ساختار حکمرانی ورزش قهرمانی انجام دهند و استعدادیابی را به‌عنوان یک اولویت راهبردی ملی تعریف کنند. سرمایه‌گذاری پایدار در زیرساخت‌ها، آموزش نظام‌مند مربیان، ایجاد سامانه ملی اطلاعات استعدادها، تقویت مشارکت رسانه‌ها، و طراحی سازوکارهای تشویقی برای جذب بخش خصوصی، از مهم‌ترین اقدامات عملی برای ارتقای کارآمدی المپیادهای استعدادیابی در عراق محسوب می‌شود.

مشارکت نویسندگان

در نگارش این مقاله تمامی نویسندگان نقش یکسانی ایفا کردند.

تعارض منافع

در انجام مطالعه حاضر، هیچ گونه تضاد منافع وجود ندارد.

موازن اخلاقی

در انجام این پژوهش تمامی موازن و اصول اخلاقی رعایت گردیده است.

شفافیت داده‌ها

داده‌ها و مآخذ پژوهش حاضر در صورت درخواست از نویسنده مسئول و ضمن رعایت اصول کپی رایت ارسال خواهد شد.

حامی مالی

این پژوهش حامی مالی نداشته است.

Extended Abstract

Introduction

Talent identification has become one of the most decisive components of sustainable elite sport development in contemporary sport systems. Modern approaches no longer view talent identification as a short-term selection process but rather as a dynamic, multidimensional and long-term developmental system integrating physical, psychological, social, educational, managerial and technological factors (Paul & Simwanza, 2023; Shahidi et al., 2023; Zhao et al., 2024). International evidence demonstrates that nations with coherent talent identification structures supported by appropriate infrastructure, qualified human resources and stable governance mechanisms achieve superior outcomes in elite sport performance and athlete retention (Mortezaeian et al., 2023; Tahmasbpour Shafiei et al., 2025). Contemporary research further emphasizes that purely deterministic or intuitive selection models are increasingly replaced by holistic and probabilistic systems integrating performance diagnostics, participation pathways, longitudinal monitoring and technological innovation (Güllich et al., 2023; Morganti et al., 2024).

Recent advances highlight the growing role of digital technologies and artificial intelligence in enhancing the accuracy, fairness and efficiency of talent detection and development processes (Dezhban, 2024; Nikouei et al., 2024; Reynoso-Sanchez, 2023). At the same time, scholars underline the importance of governance quality, financing models, coach education systems and stakeholder collaboration for ensuring the long-term effectiveness of talent systems (Bognár et al., 2024; Karami et al., 2024; Memari et al., 2024). Without these structural foundations, even advanced scientific methods fail to produce sustainable outcomes (Balogh et al., 2024; Marinho et al., 2024).

In developing sport systems, these challenges are often intensified by structural constraints such as limited infrastructure, financial instability, weak institutional coordination and sociocultural barriers (Faridniya et al., 2024; Talebzadeh et al., 2024). Moreover, family expectations, cultural norms and media representation significantly influence youth sport participation and long-term athlete development trajectories (Bognár et al., 2024; Waffo & Hauw, 2025). Iraq's elite sport system, despite recent reconstruction efforts, continues to face deep-rooted structural challenges in building a coherent talent identification and development framework. Limited empirical research has systematically examined these challenges within the Iraqi context, leaving

policymakers without evidence-based guidance for reform (Paul & Simwanza, 2023; Shahidi et al., 2023; Zhao et al., 2024).

Addressing this research gap, the present study aims to explore, categorize and model the major challenges confronting elite sport talent identification Olympiads in Iraq through an in-depth qualitative investigation, providing a contextualized framework for policy reform and system development.

Methods and Materials

This applied qualitative study employed a grounded theory approach to capture the complex and context-specific dynamics of talent identification Olympiads in Iraq. Participants were selected through purposive and theoretical sampling and included national and provincial sport administrators, elite coaches, federation officials, Olympiad organizers, education-sector experts and policymakers with extensive professional experience in talent development and elite sport management. Data were collected through semi-structured in-depth interviews and document analysis of national sport policies, regulations and operational guidelines. Interviews were conducted until theoretical saturation was achieved. Data analysis followed systematic open, axial and selective coding procedures with continuous comparison, allowing for the emergence of conceptual categories and their interrelationships. Trustworthiness was ensured through participant validation, prolonged engagement and intercoder reliability assessment.

Findings

The analysis produced 57 primary indicators organized into nine major conceptual categories representing the core challenges of talent identification Olympiads in Iraq. The first category, infrastructural weakness, encompassed inadequate access to sport facilities, obsolete equipment, insufficient safety standards, lack of specialized talent centers especially in smaller cities, absence of athlete accommodation, absence of a national talent database and limited development of youth sport schools.

The second category, limited practical knowledge, included non-scientific talent identification practices, shortage of professional talent scouts, weak provincial committees, insufficient volunteer participation, inadequate school-based identification, limited teacher and coach engagement in talent development and insufficient understanding of anthropometric characteristics among educators.

The third category, financial and investment incapacity, involved insufficient budgets for Olympiad organization, lack of sponsorship initiatives, limited sport development funding, unstable management tenure and weak financial autonomy of federations.

The fourth and most extensive category, managerial system weakness, reflected widespread governance problems including favoritism in appointments, employment of non-specialists in leadership positions, poor adherence to strategic plans, weak talent development programming, limited motivation among officials, biased resource allocation toward popular sports, inadequate insurance coverage for elite athletes, neglect of national sport industry development, ineffective communication from ministries to provincial offices, absence of incentive structures for talent personnel, poor coordination among school and university sport federations, unclear Olympiad output definitions, low per-capita sport facility availability and weak relationships between administrators, coaches and athletes.

The fifth category, communication deficiencies, highlighted weak interaction between educators and officials, limited coordination between schools, universities and elite sport institutions and the marginalization of student voices in Olympiad organization.

The sixth category, inadequate education systems, included insufficient coach education programs, lack of professional development courses, excessive focus on medals rather than athlete quality and low societal appreciation of sport talent development.

The seventh category, social barriers, involved excessive youth engagement with social media, weak family support, cultural concerns about female sport participation and family financial hardship.

The eighth category, media weakness, reflected poor public relations performance, limited media coverage of Olympiads, lack of live broadcasting, restricted access to popular digital platforms and absence of provincial broadcasting programs on sport talent.

The ninth category, sport technology deficiency, consisted of minimal use of modern professional software, lack of international anthropometric assessment tools and absence of online platforms for talent identification and coach recruitment.

Discussion and Conclusion

The results reveal that the challenges facing talent identification Olympiads in Iraq are systemic, interconnected and deeply structural. Infrastructure deficits undermine access equity and limit the scientific execution of talent programs. Human capital limitations reduce the reliability and validity of identification processes. Financial fragility and managerial instability further erode program sustainability, while governance deficiencies create inefficiencies that permeate all operational levels. Communication failures and educational weaknesses prevent the formation of an integrated development network linking schools, clubs, federations and families. Social barriers, media neglect and technological stagnation compound these problems, restricting public engagement and innovation adoption.

Collectively, these findings demonstrate that talent identification in Iraq cannot be improved through isolated technical reforms. Instead, comprehensive systemic restructuring is required. This includes governance reform, investment stabilization, capacity building for coaches and officials, digital transformation of identification processes, and institutionalization of collaborative networks across education, sport and media sectors. Without addressing these foundational constraints, the effectiveness of Olympiad-based talent identification initiatives will remain severely limited.

In conclusion, the study provides a grounded conceptual model of the principal challenges affecting elite sport talent identification Olympiads in Iraq. This framework offers policymakers and sport administrators a diagnostic tool for guiding evidence-based reforms and establishing a sustainable, equitable and performance-oriented talent development system capable of advancing Iraq's competitive position in international sport.

References

- Acheampong, E. Y., Akwaa-Sekyi, E. K., & Frimpong, R. (2024). Identification of sport talents through leisure activity: a pathway for achieving football commercialization. *Leisure/Loisir*, 1-29. <https://doi.org/10.1080/14927713.2024.2420128>
- Balogh, L., Rátgéber, L., & Nagy, D. (2024). Talent Identification, Complex Performance Diagnostic Protocol in Basketball. *Stadium - Hungarian Journal of Sport Sciences*, 7(1). <https://doi.org/10.36439/shjs/2024/1/14618>
- Bognár, J., Kiss, Z., Csáki, I., Trzaskoma-Bicsérdy, G., Trzaskoma, Ł., & Révész, L. (2024). Key factors influencing talent development of junior soccer players in sports academies: A focus on coaches and parents. *Physical Culture and Sport*, 105(1), 42-51. <https://doi.org/10.2478/pcssr-2024-0023>
- Dezhban, Z. (2024). Sports Talent Identification: Talent Identification, Educational Programs, New Technologies. *New Findings in Social Sciences, Educational Sciences and Psychology*, 1(2), 1-9.
- Faridniya, H., Hatefi Afshar, L., & Dehghan Ghahfarokhi, A. (2024). Identifying effective factors in sport talent identification in elementary school students (with championship approach for the future). *Research on Educational Sport*, 12(34), 113-132.
- Güllich, A., Barth, M., Hambrick, D. Z., & Macnamara, B. N. (2023). Participation patterns in talent development in youth sports. *Frontiers in Sports and Active Living*, 5, 1175718. <https://doi.org/10.3389/fspor.2023.1175718>
- Karami, N., Hami, M., Shojaei, V., & Safania, A. M. (2024). Sports Talent Management, Health, Talent Management, Sports Management. *Clinical Excellence Journal*, 13(4), 25-37.
- Marinho, B., Fabrício Vasconcellos Vieira do, A., Leonardo Gomes de Oliveira, L., Guimarães, G. L., Batista, L. A., & Chagas, D. d. V. (2024). Generic Motor Tests as Tools to Identify Sports Talent: A Systematic Review. *Human Movement*, 25(2), 53-63. <https://doi.org/10.5114/hm/188260>
- Memari, Z., Hasanzadeh, S. a., & Pouyandeh Kia, M. (2024). *Supply Chain Management: A Process for Optimizing Talent Identification and Nurturing in Sports*.

- Morganti, G., Lascu, A., Apollaro, G., Pantanella, L., Esposito, M., Grossi, A., & Ruscello, B. (2024). (Beyond) the field of play: Contrasting deterministic and probabilistic approaches to talent identification and development systems. *Sport, Education and Society*, 29(7), 876-889. <https://doi.org/10.1080/13573322.2023.2212689>
- Mortezaeian, M., Mirzazadeh, Z. S., Keshtidar, M., & Talebpour, M. (2023). Present a model of sports talent management of Iranian students based on grounded theory. *Journal of Strategic Sociological Studies in Sport*, 2(4), 389-400.
- Nikouei, M., Islami, S., & Rahmanian Koushki, M. (2024). Artificial Intelligence and Talent Identification in School Sports. Proceedings of the Third International Conference on Physical Education, Health, and Sports Sciences, Hamadan. <https://civilica.com/doc/2063970/>
- Nuriddinov, A. (2023). Managing the process of talent development in sports anatasia. *American Journal Of Social Sciences And Humanity Research*, 3(11), 121EP - 132.
- Paul, A., & Simwanza, A. (2023). Models for youth sports talent identification and development: An integrative review of research. *Gifted and Talented International*. <https://doi.org/10.1080/15332276.2023.2245857>
- Reynoso-Sanchez, L. F. (2023). Tech-Driven Talent Identification in Sports: Advancements and Implications. *Hn*, 1(3), 77-82. <https://doi.org/10.61838/kman.hn.1.3.11>
- Shahidi, S. H., Carlberg, B., & Kingsley, D. (2023). Talent Identification and Development in Youth Sports: A Systematic Review. *International Journal of Kinanthropometry*, 3(1), 73-84. <https://doi.org/10.34256/ijk2318>
- Tahmasbpour Shafiei, M., Razavi, S. M. H., Amirnejad, S., Doosti, M., & Hosseini, S. E. (2025). Development of a comprehensive football talent identification management model in Iran. *Journal of Sports Management*, 17(1), 19-44. <https://doi.org/10.22059/jsm.2021.311639.2595>
- Talebzadeh, A., Farahani, A., Safania, A. M., & Amir Tash, A. M. (2023). Designing a sports talent management model in schools. *Research in Educational SportsVL* - 5(11), 45-75. https://res.ssrc.ac.ir/article_4090_3e5a2267bc1137034de25e55dce82546.pdf
- Talebzadeh, A., Farahani, A., Safania, A. M., & Amir Tash, A. M. (2024). Designing a Talent Management Model for Sports in Schools. *Research in Educational Sports*, 12(34), 53-68. https://res.ssrc.ac.ir/article_4090.html
- Waffo, B. T., & Hauw, D. (2025). Within Satisfaction and Distress: Characterizing the First Cultural Transition of Young Talented Cameroonian Footballers. *Current Issues in Sport Science (Ciss)*, 10(2), 023. <https://doi.org/10.36950/2025.2ciss023>
- Yousef Mostafa, N., Dousti, M., Tabesh, S., & Farzan, F. (2024). Opportunities for Hosting Mega Sports Events (Case Study: Qatar). *iase-idje*, 7(4), 62-73. <https://doi.org/10.61838/kman.ijes.7.4.7>
- Zhao, J., Xiang, C., Kamalden, T. F. T., Dong, W., Luo, H., & Ismail, N. (2024). Differences and relationships between talent detection, identification, development and selection in sport: A systematic review. *Heliyon*. <https://doi.org/10.1016/j.heliyon.2024.e27543>